

[Statsministeren.]

op i disse forhold. Vi vil ikke tolerere, at en lille gruppe spekulanter fortsat skal kunne leve højt på økonomiske transaktioner, som ikke tåler dagens lys. Dem, vi kender som bolighejere, ejendomssvindlere, skattesnydere, folk, der både snylter på samfundet og på enkelte svagere stillede medborgere, bør naturligvis ikke uhindret kunne drive deres spil i samfundet. Befolkningen har derfor et naturligt krav på, at den slags bringes til ophør eller reduceres til det mindst mulige.

Derfor er den heftige offentlige diskussion og reaktion på disse problemer rigtig og sund; jeg bemærkede mig også, at hr. Orla Møller meget stærkt understregede dette. Den reaktion skal vi i regeringen og i folkettingen lytte til, og vi har også kunnet konstatere her i dag, at man i høj grad har gjort det.

Jeg siger, at vi skal forstærke vores indsats på disse områder. Jeg siger det, fordi det i den senere tid er tydeligt, at der er sket en omvurdering af de enkelte forbrydelsers strafværdighed.

Jeg vil gerne til fru Nathalie Lind, som gjorde nogle bemærkninger, sige: det er regeringens politik på det retslige område på den ene side at anlægge et mere lempeligt syn på det, vi kalder småkriminaliteten af den traditionelle type, mens vi på den anden side skærper holdningen og ønsker yderligere at skærpe holdningen over for kriminalitet og anden uhæderlig adfærd af professionel eller erhvervsmæssig karakter eller forbrydelser mod samfundet som sådant. Der er ingen modsætning i dette, det er en rimelig opretning af den proportionsforvrængning, vi ofte har set eksempler på.

Jeg vil også gerne understrege, at der er sket en hel del; finansministeren, boligministeren og handelsministeren har peget på en del af disse ting. Det er denne udvikling, som må føres videre.

Om spørgsmålet om offentliggørelsen af rapporten i sin helhed vil jeg gerne gentage, at jeg er enig i det standpunkt, som justitsministeren har indtaget. Nok skal vi lytte til stemningsbølger, men vi skal ikke lade os vælte omkuld og kompromittere fundamentale retsbeskyttelsesprincipper.

Om Grells forslag til en ny bestemmelse i straffeloven vil jeg også gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt: jeg har sympati for en

bestemmelse i den retning, som Grell har foreslået.

Når jeg finder, det er af interesse med en særlig bestemmelse i straffeloven, er det, fordi jeg mener, at folkettingen gennem udformningen af en sådan regel kan markere sin politiske vilje klarere, end tilfældet ville være ved ændring af anden lovgivning, det være sig banklov, aktieselskabslov, konkurslov eller boliglovgivning, selv om der naturligvis også på alle disse områder er behov for at tætte huller eller måske endda på visse områder fundamentalt ændre.

En særregel i straffeloven vil være et klart positivt svar til befolkningen og vil samtidig for domstolene være en tydelig tilkendegivelse af, hvad lovgivningsmagten, hvad regeringen, hvad folkettingen ønsker på dette område. Jeg har ikke så store betænkeligheder, som der fra forskellig side er kommet frem, og som vi også i nogen grad har hørt fra justitsministeren, ved en sådan bestemmelse.

Vi har her hørt citater af Jydske Lov, og jeg synes, det var et godt eksempel — den er jo ofte citeret og med rette — på, hvorledes man i brede moralske vendinger kan give en lovgivning et socialt sigte. Vi skulle da gerne også i 1973 kunne formulere lovgivning, der tilkendegiver, hvad der er, skal vi sige det moralske sigte med den lovgivning, som vi ønsker at gennemføre.

Fru Nathalie Lind har bebrejdet mig, at jeg har udtalt, at tinglysningsloven var blandt de love, som VKR ønskede at holde tilbage til behandling til næste år eller senere. Jeg må klart erkende, at der her er tale om en fejltagelse fra min side. Der var mange love, man ønskede ikke skulle gennemføres i år, men denne var bestemt ikke med; det har jeg konstateret.

Derimod var aktieselskabsloven et af de områder, hvor VKR ønskede, at man skulle udsætte lovgivning; jeg tror, det er vigtigt, at denne lovgivning nu kommer igennem, for den vil have netop den virkning, som også handelsministeren har redegjort for.

Om tinglysningsloven skal jeg vel lige sige, uden at jeg skal gå i detaljer om de enkelte problemer, at den isig selv er et eksempel på, at der ikke bare nu, men altså også tidligere ved konkrete lovforslag er tale om en lovgivning, der på det område, som den nu har med at gøre, strammer således,